

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

10 tháng 08 năm 2008

Số 5

Thiền Viện Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,

Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (08) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

QUI HỘI

*Qui hội tình người tâm tự đạt
Cần khôn qui một tự phân bàn
Hành thông tự thức gieo duyên tốt
Quá khứ lỗi lầm tự giác an*

Vĩ Kiên

Tuần này:

- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư ngỏ-Chương trình "Thi Ca của Đức Thầy"
- Thi Ca của Đức Thầy
- Thông báo về công trình xây cất Thiền Viện

Thưa các bạn,

Để việc phát triển Vô Vi được tiến hành tốt đẹp, tuần báo này sẽ mang đến cho các bạn trên toàn thế giới những tin tức xác thực theo đúng sự chỉ dạy của Đức Thầy qua 10 Điều Thực Hành Tâm Đạo và Nội Quy dành cho các phương tiện truyền thông của Vô Vi.

Uớc mong đây là nhịp cầu thông cảm để các bạn có cơ hội đóng góp, phục vụ cho chung và giúp đỡ lẫn nhau trên con đường hành pháp trong chiều hướng phát triển của tâm linh.

Thân mến,

Ban Biên Tập

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Hành Pháp

*Phân thanh tự sửa tâm thường giác
Chỉ nguyện thực hành trí mới an
Lý luận đảo điên nan đắc pháp
Hành thông sắc khí chuyển phân bàn*

“*Phân thanh tự sửa tâm thường giác*”: Khi mà chúng ta hành thông thì phải tự sửa. Cái gì làm chủ cái thân này? Tại sao nó kêu động? Phải giữ cái phần sáng suốt. Cái phần quang điện ở bên trên nó nhiễu động, thì chúng ta sửa, tự sửa, thì cái tâm chúng ta mới thường giác và biết được cái việc sai lầm của chúng ta.

“*Chỉ nguyện thực hành trí mới an*”: Chúng ta phải trong thâm tâm của chúng ta nguyện, thâm kín nguyện. Thực hành, sửa đổi, hành pháp, lúc đó cái trí chúng ta nó mới an được.

“*Lý luận đảo điên nan đắc pháp*”: Nói đi nói lại hoài rốt cuộc cũng không biết pháp là cái gì, pháp là khứ giả là cái luồng điện mình xuất phát ra tiến lên trên mới kêu bằng pháp, còn mình cứ lưu lại làm sao tiến được.

“*Hành thông sắc khí chuyển phân bàn*”: Lúc đó chúng ta hành thông, cương quyết tu cái bộ đầu nó khai thông, cái sắc khí nó chuyển hòa, nó mới phân bàn ra cái nguyên ý, do đâu đến đây, rồi sẽ về đâu, nó hiểu rõ cái căn cơ của mỗi sự việc.

Lúc đó chúng ta hành thông, cương quyết tu cái bộ đầu nó khai thông, cái sắc khí nó chuyển hòa, nó mới phân bàn ra cái nguyên ý, do đâu đến đây, rồi sẽ về đâu, nó hiểu rõ cái căn cơ của mỗi sự việc.

Thế gian địa ngục thiên đàng
Mỗi màn mỗi tiến rõ ràng phân minh
Lòng tham tràn ngập tạm tình,
Tâm linh thất thoát khó mình lấy người.

Ở thế gian địa ngục thiên đàng, mỗi màn mỗi tiến rõ ràng phân minh, ở địa ngục khi mà người ta ăn năn rồi, xuống địa ngục người ta cũng phải chịu, cái sự trừng phạt để mà sửa đổi tiến lên. Còn lên thiên đàng cũng vậy, nó cũng có cái chỗ để mà dẫn tiến chúng ta, khích lệ chúng ta tiến. Mỗi màn mỗi tiến rõ ràng phân minh, chỗ nào cũng đều tiến hết chứ không có chỗ nào thụt lùi. Mà chính con người ở thế gian không có tu cái pháp này họ cũng vậy, từ cái khổ cực, từ cái giày xéo, từ cái đau thương, rồi họ tìm hiểu, rốt cuộc

chẳng có cái gì. Cái đó là cái bước tiến, mà lòng tham tràn ngập tâm tình, tâm linh thất thoát khó mình lấy người. Nếu mà chúng ta quá tham, được một muốn mười, đó có nhiều người thấy cái huyền diệu của người khác muốn lợi dụng, nó tràn ngập cái tâm tình thôi chứ cái đó không có vĩnh cửu. Mình lợi dụng bùa phép, lợi dụng cái này, cái kia, cái nọ rồi cuộc sau này nó trở về nó quy hại lấy mình, nó làm cho mình khổ cực do cái lòng tham, nó làm cho cái thần kinh bất ổn, tâm trạng bất yên, cái tâm linh thất thoát nó không hiểu lấy nó. Nó không hiểu cái nguyên căn nó, cái phần sáng suốt bị mất, bị chỉ huy bởi ngoại xâm, khó mình lấy người, không hiểu lấy họ, thành ra bị ngoại xâm.

Người tu đạt điển xinh tươi
Bình tâm hướng thượng vui cười phát quang

Cái người tu mà đạt được cái phần thanh điển xinh tươi, là cái phần nhẹ nó mới xinh tươi, nó mới sáng suốt. Bình tâm hướng thượng vui cười phát quang, mình bình tâm lúc nào chúng ta cũng hiểu lấy ta, và chúng ta đưa cái luồng thanh điển ngay trung tâm bộ đầu đi lên, lúc đó mới vui cười phát quang. Khi ta sáng, ta đạt thêm cái sáng nữa, càng ngày càng văn minh, càng cởi mở chứ không có ép hẹp sân si nữa.

Tự thanh tự lọc mở đàng
Điển quang hòa hợp đẹp màn u minh

Mình tự thanh tự lọc lấy mình, mở một con đường sáng suốt, chúng ta nhắm mắt mà chúng ta thấy sáng suốt, nhắm mắt là chúng ta quên thế sự thì nó mở một cái đàng sáng suốt ở bên trên cho chúng ta lên. Điển quang hòa hợp đẹp màn u minh, cái điển quang ở bên trên người ta hòa hợp với mình. Mà trong lúc đó mình xuất ra phần nhẹ với hai phần nhẹ, hai cái nó tương đồng hòa hợp, thì nó hết còn cái sự u minh ở bên trong, nó sáng suốt như ban ngày, nó không có cái vụ mà yếu yếu mình mình nữa, mê tín nữa.

Phật Tiên chuyển hóa chơn tình
Dắt người lầm lạc cảm minh thiên đàng

Phật tiên chuyển hóa chơn tình, lúc đó cái sự ảnh hưởng ở bên trên tới là chúng ta thấy chúng ta cần tiến tới, càng sớm càng hay, chứ không có bỏ dở cơ hội. Dắt người lầm lạc cảm minh thiên đàng, chúng ta ở thế gian, chúng ta lầm lạc, xuống thế gian rồi cứ củng cố nơi cái chiều hướng nhiều động bởi sức hút của hồng trần, rồi càng ngày càng lầm lạc, nuôi dưỡng cái sân si, làm cái thế, rồi gây ra sự cô động lấy mình, mình làm mình không có tiến được. Rồi lúc chúng ta tu thì nó mở, nó cảm minh thiên đàng thì cái con đường cởi mở cho muôn loài, chứ không có phải là dành riêng cho một người nào hết.

Thiên đàng vạn lý quan san
Càng tu càng tiến chẳng than trách trời

Thiên đàng vạn lý quan san, chúng ta tiến chừng nào chúng ta thấy càng có những nơi thanh lịch tốt đẹp hơn nữa. Càng tu càng tiến chẳng than trách trời, trời mà hồng có than trách trời đất cũng như người ở thế gian. Muốn được trời đất phù hộ, rồi đi làm tâm bậy, rồi thất bại, bị ma nhập, bị đủ thứ hết. Xung hô, làm điều sai lầm, làm thầy cũng cố địa vị ở thế gian, rồi tới hồi thất bại, nói tôi tu tôi hiền lành từ hồi nào giờ bố thí thiên hạ mà bây giờ tại sao tôi đau khổ, mà không biết cái chuyện sai lầm của mình đã tạo cho mình rồi than trời trách đất.

Bên trên sắp sẵn tự dòi
Con đường tâm đạo nơi nơi dung hòa

Ở bên trên sắp sẵn con đường nhẹ nhàng cho chúng ta tự dòi tiến, các bạn tu đến đâu nó sẽ tiến đến đó, do sự công năng công phu cố gắng tiến đến mức nào thì nó sẽ có một cái mức sáng suốt cho chúng ta tiến. Con đường tâm đạo nơi nơi dung hòa, lúc đó chúng ta đi trong cái bình thản, tới chỗ nào chúng ta cũng hòa cảm để tiến, tìm hiểu để tiến, học nơi tất cả để tiến.

Âm dương tương hội một nhà
Đồng thanh tương ứng đồng đà tiến thân

Âm dương tương hội một nhà, là cái phần hồn và phần vía tương ngộ, lên tới trung thiên thế giới thì hai bên tương ngộ rồi. Rồi đồng thanh tương ứng, nghĩa là phần chủ nói thì phần vía phải nghe, hai bên tương ứng đồng đà tiến thẳng, hai bên cũng đồng thẳng tiến để tu hành, chớ không có cái sự cách biệt như ở thế gian. Đồng giam hãm trong cái bản thể có hồn có vía mà không biết nhau, rồi sanh ra bàng hoàng, lộn độn, lao đao, lộn xộn. Làm cho cái tâm trí bất an, rồi theo cái sự nhiễu động ở xung quanh thành ra cũng cố sự tham lam mà rốt cuộc không có kết quả tốt đẹp. Rồi tưởng là tôi tu cái pháp này là để trường sanh bất tử, cái thể xác chúng ta đâu có cái vụ trường sanh bất tử. Cái hồn của chúng ta mới là trường sanh bất tử, còn cái thể xác thì nó phải chết, không sớm thì muộn, xong phận sự thì nó phải chuyển kiếp.

Vượt qua các lớp các tầng
Nơi nào cũng khó tự lần tiến lên

Chúng ta tu đi lên thì vượt qua các lớp, các tầng, từ cái nhẹ đi lên trên. Mình đạt được cái nhẹ mà đi lên bên trên thì mình thấy cảm giác mình nặng, tu nữa đi lên trên nữa mình cũng thấy cảm giác mình nặng, cho nên phải dày công. Nơi nào cũng khó, cũng phải dày công tiến, bình tâm tiến, thì tự lần tiến lên. Chớ còn nếu mà chúng ta nói tôi tu với ông hồi nào giờ tại sao ông không độ tôi thành Phật liền, đâu có được. Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc, mình phải sửa mình, tự cái nặng đi tới cái nhẹ, mà chính phần nhẹ mình đang có đây, mình giải tỏa cái trược thì nó lưu cái thanh chớ có gì đâu. Không chịu hành, nhưng mà muốn đắc pháp, cái đó là cái tham lam.

Chớ nên biếng nhác rỉ rên
Bên trên chẳng động tảng nền cũng không

Cho nên chớ nên biếng nhác rỉ rên, đừng có làm biếng, đừng có ỷ lại, rồi than vãn, rồi bên trên chẳng động, cái điện ở bên trên cũng không mở, không có mở làm sao lập được cái nền tảng ở bên trên được. Thành ra mình bàng hoàng, bơ vơ mãi, rồi đâm ra cái tu không có phương hướng, mà không có nhứt quyết để thăng tiến. Chúng ta ở đây tu, lựa cái phần thanh để tiến chớ không có lựa cái phần trược, không có sợ cái phần trược. Nhứt quyết bất cứ cái gì nhiều động ở xung quanh, dư luận ở xung quanh, nó bu (¹) rêu (²), nó phá khuấy chúng ta, chúng ta cũng quyết tâm giữ cái phần thanh để hòa giải tất cả. Tu theo chúng ta phải giữ cái phần thanh để đánh đổ người ta, không phải giữ cái phần thanh để đốt nhà đốt cửa người ta, không phải giữ cái phần thanh để phá hoại người ta, nhưng mà chúng ta giữ cái phần thanh để hòa đồng với tất cả và xây dựng với tất cả. Còn những người tu về cái hỏa tam muội, từ cái rún sắp xuống đó, lấy cái uy quyền để không chế người này, không chế người kia, không chế người nọ, rồi tưởng ta là hay. Trị bệnh điên này kia nọ, nhưng mà rốt cuộc cái năm cuối cùng sắp ly khai thế gian là bị một cuộc hành hạ khủng khiếp, là vì mình đã xài cái trược điện, mình cho nó là chánh, nhưng mà lúc mình đi rồi, mình không có thể đem nó đi được. Thành ra cái phần thanh điên rất ít, và cái lúc chết ra nó cũng như bơ vơ đau khổ, không có biết lối tiến ở đâu. Mà lúc mang thể xác thì nó uy nghi, nó là một ông thầy pháp rất hay, nhưng mà tới lúc chết rồi thì cái phần thanh điên nó không còn bấy nhiêu nữa, thành ra nó bị đau khổ, cái phần đó thanh lọc rồi nó đem đi không được, cho nên có người bị tan rã, bị luân hồi lại, làm cái cấp dưới hơn cấp người nữa.

Tự nuôi bản tánh phập phồng
Công năng chẳng có, có lòng tham lam

Đó, nó tự nuôi bản tánh phập phồng, ngày nay mình thấy mình hay, mình trị được cái bệnh đó. Một núi còn một núi cao hơn, về rồi đâm ra sợ, tưởng là ta trị dứt được cái bệnh điên đó là ta hay, nhưng không, nó còn những con quỷ còn giỏi hơn mình nữa, lúc đó thì sanh ra cái phập phồng. Cái công năng thấy mình đóng góp cho người ta cũng không được cái gì, chỉ nuôi có cái lòng tham lam mà thôi, tham lam cái địa vị, tham sanh quý tử, tham lam địa vị, rồi làm cho mình bản thân chậm tiến vì trong cái lý do đó.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 01/06/1974)

¹ Bu: Bâu vào, bám vào.

² Rêu rao: Nói nhiều và ở nhiều nơi với dụng ý xấu.

Thư Ngỏ

Kính thưa quý bạn đạo

Thi Ca của Đức Thầy

Sau nhiều năm hoằng pháp, Đức Thầy đã lưu lại rất là nhiều những bài thi phú quý báu, giàu giá trị tâm linh. Để cho gia sản tâm linh quý hiếm này được phổ biến rộng rãi trong cộng đồng Vô Vi và lưu truyền cho các thế hệ sau, tuần báo Quy Hội Tình Người (QHTN) sẽ có thêm mục trang thơ của Thầy để tất cả các bạn đồng chung hưởng.

Tuần báo QHTN cũng không quên cảm ơn đến với tất cả các bạn đạo trên thế giới đã bỏ nhiều công sức, hợp tác sưu tầm bộ thơ tâm linh giáo dục để đời này.

Ngoài ra ban biên tập kính xin toàn thể quý bạn đạo Vô Vi trên thế giới hãy đồng tiếp tay kiểm chứng và bổ túc lại tất cả những khiếm khuyết nếu có cho những bài thơ được đăng trong tuần cũng như để cho tập thơ của Đức Thầy được đầy đủ cho việc kết tập và ấn tống ở tương lai. Chúng tôi mong muốn sưu tầm tất cả những bài thơ của Thầy hiện đang lưu lạc khắp mọi nơi, đồng quy về chung một vườn thơ, để chúng ta có thể sưu tập một cách chính xác và đầy đủ cho các thế hệ mai sau.

Xin các bạn vui lòng gửi những bài thơ về: Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Kính thư

Ban Biên Tập

Đồng kính gửi đề tường:

- Đức Thầy (kính nhờ anh Dominique chuyên).
- tbptdn@videotron.ca để đăng trên TBPTDN số 684.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 20 tháng 09 năm 1969

Thiên địa huy hoàng tâm quyết tiến
Phú sanh bạch địa cảnh giao liên
Nhơn quần mê giác cùng chung sống
Khôn cảnh luân phiên hiện diện tiền

Thế gian khổ lạc nổi liền
Tiền căn qui định tánh phiền phải mang
Lần lần đời đạo chuyển sang
Quy nguyên tâm trạng bàng hoàng tiêu tan
Luận đi xét lại hợp bàn
Tâm ta sao lại mơ màng bất minh
Do đâu kết tập thân hình
Muốn xinh muốn đẹp muốn mình hơn ai
Chỉ lo theo dõi bên ngoài
Bên trong đen tối chẳng ai đoái hoài
Tự che tự chở tự bày
Thế gian giả tạm làm sai hoài hoài
Phạm rồi tái phạm tại ai ?
Sân si xuất hiện hại tai đủ bề.
Gia đình huynh đệ bối bē
Tình thương thiếu sót hướng về đấu tranh
Sống trong khổ cảnh giựt giành
Trăm người như một tạm đành phải theo
Tham lam thấy cảnh quá nghèo
Thấy mình nhỏ bé muốn trèo lên cao
Nội tâm biến đổi ào ào
Phong ba nổi loạn thanh tao chẳng còn
Thân người đền nợ nước non
Hồn người phán xét cuối lòn chuyển thân
Thế tình tạo hóa cán cân
Đâu đâu cũng có hợp tâng thế sanh
Chúc cho các bạn vui hành
Phật Tiên cõi mở điều lành gặp may.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền.

Thông báo về công trình xây cất Thiền Viện

Luật sư đang làm giấy tờ giúp giải quyết số tiền \$135,000AUD Thiền Viện mượn bạn đạo như đã trình trên TBPTDN
(xin xem trang web www.quyhoitinhnguoi.org/vn/activity.htm).

Công trình xây cất vẫn tiến triển tốt đẹp.

Ban Xây Cất Thiền Viện